

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 3To/28/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6624010803
Dátum vydania rozhodnutia: 07. 05. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Mário Šulej
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2025:6624010803.2

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Mária Šuleja a sudcov JUDr. Andreja Matušovica a Mgr. Ivany Datlovej, na verejnom zasadnutí konanom dňa 07. mája 2025 v trestnej veci obžalovaného A. B. za prečin ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 3 písm. a) Tr. zák., o odvolaní okresného prokurátora proti rozsudku Okresného súdu Lučenec zo dňa 04. 02. 2025, sp. zn. 2T/110/2024 takto

rozhodol:

I. Podľa § 321 ods. 1 písm. e), ods. 2 Tr. por. z r u š u j e napadnutý rozsudok okresného súdu v časti výroku o treste, v ktorej bol obžalovanému uložený trest domáceho väzenia.

II. Rozhodujúc sám podľa § 322 ods. 3 Tr. por. obžalovaného A. B., nar. XX.XX.XXXX v C., trvalým pobytom D. E. F., t.č. bydliskom C., C. G. X

o d s u d z u j e

podľa § 289 ods. 3 Tr. zák., § 36 písm. l) Tr. zák., 37 písm. m) Tr. zák., § 38 ods. 2 Tr. zák. na trest odňatia slobody vo výmere 8 (osem) mesiacov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b) Tr. zák. obžalovaného na výkon trestu odňatia slobody z a r a d ů j e do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Vo výrokoch o vine a o ochrannom opatrení zostáva napadnutý rozsudok okresného súdu nedotknutý a vo zvyšnej časti výroku o treste nezmenený.

o d ō v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom bol obžalovaný uznaný za vinného z prečinu ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 3 písm. a) Tr. zák., na tom skutkovom základe, že, dňa 9. septembra 2024 v čase asi o 17:10 hodine, po predchádzajúcom užití psychoaktívnej látky metamfetamínu (pervitínu), viedol ako vodič po miestnych komunikáciách v meste C. osobné motorové vozidlo značky Mercedes C220, zahraničného evidenčného čísla H. evidovaného v Nemecku, kde na ulici I. D. pred Sociálnou poisťovňou bol zastavený a kontrolovaný hliadkou Okresného dopravného inšpektorátu, následne sa v čase o 17:15 hod. podrobil dychovej skúške na zistenie prítomnosti alkoholu v dychu, ktorá bola negatívna, avšak nakoľko javil príznaky požitia iných návykových látok, bol vyzvaný na odber krvi a moču, na základe čoho bola u neho vykonaným dokazovaním stanovená prítomnosť metamfetamínu v koncentrácii 427,09 nanogramu na mililiter a amfetamínu v koncentrácii 62,03 nanogramu na mililiter v jeho krvi, pričom v dôsledku takejto koncentrácie týchto látok a ich vplyvu na psychické, sensorické a motorické funkcie organizmu nebol schopný bezpečne viesť motorové vozidlo a ďalšia jazda mu bola zakázaná, pričom uvedeného konania sa dopustil napriek tomu, že trestným rozkazom Okresného súdu Lučenec sp. zn. 22T/82/2022 zo dňa 14. septembra 2022, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 13. decembra 2022, bol uznaný vinným zo spáchania prečinu ohrozenia

pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 1 Tr. zákona, za čo mu bol uložený trest odňatia slobody v trvaní 6 (šesť) mesiacov s podmieneným odkladom na skúšobnú dobu v trvaní 2 (dva) roky, a trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá všetkého druhu v trvaní 20 (dvadsať) mesiacov.

Za to bol obžalovanému uložený podľa § 289 ods. 3 Tr. zák. s použitím § 36 písm. l), § 37 písm. m), § 38 ods. 2, § 53 ods. 1, ods. 2 Tr. zák. trest domáceho väzenia vo výmere 1 rok.

Podľa § 53 ods. 3 Tr. zák. bol odsúdený povinný zdržiavať sa po dobu výkonu trestu domáceho väzenia nepretržite v čase od 00.00 hod do 24.00 hod v dňoch od pondelka do nedele vo svojom obydli na adrese C., C. G. XXXX/X, a vrátane k nemu prináležiacich priestorov, s výnimkou každý pondelok od 08.00 do 10.00 hod., a každý štvrtok od 08.00 hod. do 10.00 hod.; zároveň viesť riadny život a podrobiť sa kontrole technickými prostriedkami.

Podľa § 61 ods. 1, ods. 2, ods. 3 Tr. zák. bol obžalovanému uložený trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá všetkého druhu v trvaní 6 rokov.

Podľa § 73 ods. 2 písm. c) Tr. zák. z dôvodov § 74 ods. 5 Tr. zák. bolo obžalovanému uložené ochranné protitoxikomanické liečenie ústavnou formou, ktoré bude trvať 3 mesiace, s následným doliečovaním ambulatnou formou v trvaní 12 mesiacov.

Proti tomuto rozsudku podal okresný prokurátor odvolanie písomným podaním doručeným okresnému súdu dňa 07.02.2025, ktoré odôvodnil písomným podaním doručeným okresnému súdu dňa 12.03.2025, a to proti výroku o treste v neprospech obžalovaného.

Najprv poukázal na výrokovú časť napadnutého rozsudku, s ktorou sa však, pokiaľ ide o uložený trest domáceho väzenia nestotožnil, nakoľko ho považoval za neprimeraný a nedostatočný na nápravu obžalovaného a zabránenie mu v páchaní ďalšej trestnej činnosti.

Uloženie trestu domáceho väzenia vo výmere 1 rok okresný súd odôvodnil tým, že tento trest v spojení s dlhodobým trestom zákazu činnosti viesť motorové vozidlá všetkého druhu je dostatočný na potrestanie a prevýchovu obžalovaného, pričom zhodnotil okolnosti a príčiny trestnej činnosti, doterajší spôsob života obžalovaného, možnosti jeho prevýchovy a nápravy, zohľadnil okolnosť, že obžalovaný sa stará o 9 - ročného syna, taktiež že býva spolu s priateľkou a v prípade, že by mu bol uložený nepodmienečný trest odňatia slobody, tento vzťah by pravdepodobne stroskotal, pričom by mu mohol pomôcť k prevýchove a zbaveniu sa závislosti na omamných látkach.

V prvom rade je potrebné poukázať na to, že pri ukladaní trestu za spáchanú trestnú činnosť je nevyhnutné zohľadniť tzv. zásady ukladania trestov, vyjadrené v ust. § 34 Trestného zákona, avšak okresný súd sa týmto ustanovením dôsledne neriadil. Samotný trest má byť odrazom jeho represívnej, ale aj výchovnej funkcie, a to za účelom naplnenia individuálnej, ale i generálnej prevencie, nakoľko má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov. Trest má zároveň vyjadrovať morálne odsúdenie páchatela spoločnosťou.

Za základnú funkciu trestu je u dospelého páchatela možné považovať práve represívnu (zabránenie v mozgnej trestnej činnosti), netreba však zabúdať ani na výchovnú funkciu trestu, či už vo vzťahu k páchatelovi trestného činu v podobe individuálnej prevencie, alebo vo vzťahu k ostatným občanom, potenciálnym páchatelom, v podobe generálnej prevencie. Súd pri ukladaní konkrétneho druhu trestu a jeho výmery musí dôsledne zväžiť, akým spôsobom bude naplnený účel trestu, a to aj s ohľadom na proporionalitu zásahu do práv páchatela. Nemenej dôležitá je zásada individualizácie trestu, obsiahnutá v ust. § 34 ods. 4, ods. 5 Trestného zákona, ktorá ustanovuje povinnosť súdu pri určovaní druhu a výmery trestu prihliadnuť na konkrétne okolnosti trestného činu, vrátane priťažujúcich a poľahčujúcich okolností, osobné pomery páchatela a možnosti jeho sociálnej reintegrácie (viď napr. uznesenie Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 5To/142/2022 zo dňa 07.02.2023).

Aj podľa Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, zmysel existencie a prípadnej aplikácie noriem trestného práva je predovšetkým v tom, aby sa trestné činy buď vôbec nepáchali, alebo páchali v čo najmenšej miere. Ochrana spoločnosti pred páchatelmi trestných činov vrátane ochrany práv a

slobôd jednotlivých občanov robí tak z trestu prostriedok sebaobrany spoločnosti pred trestnými činmi. Trest má však okrem toho pôsobiť výchovne, a to nielen na páchatel'a, ale aj na ostatných členov spoločnosti, pričom generálna prevencia sa má uskutočňovať prostredníctvom individuálnej prevencie. Ak sa teda páchatel'ovi zabráni aj v ďalšej trestnej činnosti, dáva sa tým najavo aj ostatným členom spoločnosti, ktoré správanie je nežiaduce, proti čomu je namierený Trestný zákon a takýmto spôsobom možno ovplyvňovať pozitívnu hodnotovú orientáciu občanov spoločnosti (uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 1To 2/2014 zo dňa 08.11.2014).

Samosudca pri úvahách o uložení trestu uviedol najmä to, že pre potrestanie a prevýchovu obžalovaného bude postačovať uloženie trestu domáceho väzenia v spojení s dlhodobým trestom zákazu činnosti viesť motorové vozidlá všetkého druhu, s ktorým tvrdením sa nemožno stotožniť.

Hodnotiac trestnú minulosť obžalovaného a jeho doterajší život je možné dospieť k záveru, že sa v priebehu doterajšieho života viackrát dopustil úmyselnej protiprávnej činnosti, a to nielen na území Slovenskej republiky, ale aj v zahraničí, čo svedčí o jeho laxnom postoji k dodržiavaniu právnych noriem. Samotná skutočnosť, vyplývajúca z odpisu registra trestov Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky, že obžalovaný bol 21-krát súdne trestaný, pričom predposledné odsúdenie je rovnako za prečin ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 1 Trestného zákona, kedy ho Okresný súd Lučenec trestným rozkazom sp. zn.: 22T/82/2022 zo dňa 14.9.2022, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 13.12.2022, uznal za vinného a uložil mu trest odňatia slobody na 6 mesiacov s podmieneným odkladom so skúšobnou dobou v trvaní 2 roky do 14.12.2024 spolu s trestom zákazu činnosti vedenia motorových vozidiel na 20 mesiacov, a aj napriek tomu obžalovaného tento trest neodradil od ďalšieho páchania rovnakej, ako aj ďalšej odlišnej trestnej činnosti na území Maďarska, svedčí o neprimeranosti uloženého trestu.

Poukázal na skutočnosť, že v prípade obžalovaného sa jedná o viacnásobného recidivistu, ktorý spáchaním tohto trestného činu naplnil aj znaky špeciálnej recidívy, na ktorú Trestný zákon v kvalifikovanej skutkovej podstate prečinu ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 3 písm. a) reaguje zvýšením trestnej sadzby až na 2 roky a rovnako v prípade trestu zákazu činnosti vedenia motorových vozidiel podľa § 61 ods. 3 Trestného zákona sa ukladá až v hornej polovici trestnej sadzby, avšak samosudca pri zohľadnení tejto skutočnosti namiesto sprísnenia trestu, tento „zjemnil“ a uložil obžalovanému alternatívny trest domáceho väzenia na dolnej hranici trestnej sadzby pre tento druh trestu. Pokiaľ u obžalovaného nespĺnil svoj účel najprísnejší trest, ktorým je bezpochyby nepodmienečný trest odňatia slobody, v ktorého výkone bol obžalovaný už 13-krát, z toho 2-krát po premenení podmieneného trestu odňatia slobody na nepodmienečný trest po jeho neosvedčení, ťažko možno očakávať, že trest domáceho väzenia u neho naplní svoj účel. Rovnako dal do pozornosti skutočnosť, že keďže bol tento trestný čin spáchaný v skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia, prichádza aj v konaní vedenom na Okresnom súde Lučenec pod sp. zn.: 22T/82/2022 do úvahy premena podmieneného trestu odňatia slobody na trest nepodmienečný. U obžalovaného tak hrozba výkonom nepodmienečného trestu odňatia slobody nezohráva preventívny, nápravný ani odstrašujúci efekt.

Je nevyhnutné zohľadniť, že obžalovanému boli v minulosti ukladané alternatívne tresty, pričom ani viacnásobné odsúdenia k alternatívnym trestom neboli pre obžalovaného dostatočným poučením a nemali na neho dostatočný výchovný a nápravný vplyv. Ani hrozba ďalšieho odsúdenia a uloženia nepodmienečného trestu odňatia slobody nebola pre obžalovaného dostatočne motivujúcim faktorom na zmenu správania a prístupu k dodržiavaniu spoločenských noriem. Svojím ďalším úmyselným protiprávnym konaním obžalovaný bezpochyby preukázal, že doterajšie potrestania súdom ho neprímali prehodnotiť svoj prístup k vedeniu riadneho života. Z toho dôvodu považoval uložený trest domáceho väzenia vo výmere 1 rok za neprimeraný.

Poukázal zároveň na závery znaleckého H. J. K. L. č. 60/2024, ktorý je súčasťou vyšetrovacieho spisu, v ktorom znalkyňa skonštatovala skutočnosť, že u obžalovaného bol preukázaný sklon k zneužívaniu omamných a psychotropných látok, ako aj závislosť od nich. Aj samotný obžalovaný priznáva, že je dlhodobým užívateľom pervitínu, chce s tým už skončiť, a preto by absolvoval aj liečenie. V tomto kontexte si ťažko možno predstaviť, ako sa chce obžalovaný, ktorý je osobou závislou na drogách, plnohodnotne starať o 9 - ročného syna, a preto tento dôvod uloženia trestu domáceho väzenia nepovažoval za relevantný. Obžalovanému sa navyše v prípade trestu domáceho väzenia nijako

nezabráni v ďalšom užívaní drog, kedy si počas pondelka a štvrtka od 08:00 hod. do 10:00 hod. bude môcť drogu zabezpečiť.

V neposlednom rade uloženie trestu domáceho väzenia v trvaní 1 rok v danom prípade, t. j. v prípade páchatela, ktorý bol 21-krát súdne trestaný, tiež nie je v súlade s ďalším z účelov trestu, a to so zásadou generálnej prevencie, nakoľko takýto trest nepôsobí výchovne vo vzťahu k potenciálnym páchatelom týchto druhov trestnej činnosti.

V ostatných výrokoch napadnutého rozsudku, ktorými okresný súd podľa § 61 ods. 1, ods. 2, ods. 3 Trestného zákona obžalovanému uložil trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá všetkého druhu v trvaní 6 rokov a podľa § 73 ods. 2 písm. c) Trestného zákona z dôvodov § 74 ods. 5 Trestného zákona mu uložil ochranné protitoxikomanické liečenie ústavnou formou, ktoré bude trvať 3 mesiace, s následným doliečovaním ambulantnou formou v trvaní 12 mesiacov, sa s týmito v plnej miere stotožnil, pričom ich považoval za zákonné a spravodlivé.

Vzhľadom k vyššie uvedenému navrhol, aby Krajský súd v Banskej Bystrici postupom podľa § 321 ods. 1 písm. e) Trestného poriadku zrušil napadnutý rozsudok okresného súdu vo výroku o treste a podľa § 322 ods. 3 Trestného poriadku, rozhodujúc sám, odsúdil obžalovaného podľa § 289 ods. 3 Trestného zákona s použitím § 36 písm. 1), § 37 písm. m), § 38 ods. 2 Trestného zákona na nepodmienečný trest odňatia slobody s výmerou v strednom pásme zákonom ustanovenej trestnej sadzby so zaradením obžalovaného do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia a takisto mu uložil podľa § 61 ods. 1, ods. 2, ods. 3 Trestného zákona aj trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá všetkého druhu v hornej polovici trestnej sadzby.

Na verejnom zasadnutí, ktoré sa vykonalo v neprítomnosti obžalovaného, sa prokurátorka krajskej prokuratúry v plnom rozsahu pridrižovala dôvodov uvedených v písomnom odôvodnení podaného odvolania. Navrhla, aby krajský súd zrušil celý výrok napadnutého rozsudku o treste a sám rozhodol tak, že obžalovanému uloží trest odňatia slobody v strede zákonom ustanovenej trestnej sadzby a obžalovaného na jeho výkon zaradí do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia, zároveň mu uloží aj trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu v takej výmere ako prvostupňový súd.

Naproti tomu obhajkyňa obžalovaného považovala napadnutý rozsudok okresného súdu za zákonný a správny. Zdôraznila, že obžalovaný trpí psychickými problémami, má ťaživú životnú situáciu, keď sa musí starať o svoju krstnú mamu, u ktorej diagnostikovali rakovinu. Od spáchania skutku abstinuje, snaží sa viesť riadny život, teda výkon nepodmienečného trestu odňatia slobody by bol v jeho prípade neprimerane prísny, najmä, ak má vytvorené vhodné materiálne podmienky na riadny výkon trestu domáceho väzenia. Vzhľadom k tomu navrhla odvolanie okresného prokurátora ako nedôvodné zamietnuť.

Krajský súd v Banskej Bystrici ako súd odvolací na základe odvolania okresného prokurátora zistil, že toto bolo podané oprávnenou osobou v zákonnej lehote proti rozhodnutiu, proti ktorému bolo prípustné. Následne v zmysle § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť celého výroku o treste. Na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané by prihliadol len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por. vo vzťahu k tomuto výroku, čo však zistené nebolo. Po uvedenom procesnom postupe dospel k záveru, že odvolanie okresného prokurátora bolo podané dôvodne.

Odvolací súd totiž dospel k inému záveru ako okresný súd, a to pokiaľ ide o uloženie trestu domáceho väzenia, nakoľko uloženie tohto alternatívneho druhu trestu popri treste zákazu činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu bolo neprimerane mierne. Vzhľadom k tomu napadnutý rozsudok podľa § 321 ods. 1 písm. e), ods. 2 Tr. por. zrušil v časti výroku o treste, v ktorej bol obžalovanému uložený trest domáceho väzenia a následne rozhodol podľa § 322 ods. 3 Tr. por. sám o uložení nepodmienečného trestu odňatia slobody vo výmere 8 mesiacov, na výkon ktorého obžalovaného zaradil do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Primárne je nutné konštatovať, že výrok rozsudku o vine obžalovaného, ktorým bol uznaný za vinného z prečinu ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 3 písm. a) Tr. zák., na tom skutkovom základe ako je vyššie uvedený, po jeho vyhlásení na hlavnom pojednávaní, že je vinný, ako aj výrok, ktorým mu bolo uložené ochranné opatrenie, už nadobudli právoplatnosť, keďže ich odvolaním nenapadla žiadna z oprávnených osôb.

Pri ukladaní trestu okresný súd nepochybil, keď obžalovanému priznal jednu poľahčujúcu okolnosť podľa ust. § 36 písm. l) Tr. zák., t.j., že sa k spáchaniu trestného činu priznal a úprimne ho oľutoval a zároveň, keď mu priznal jednu priťažujúcu okolnosť podľa ust. § 37 písm. m) Tr. zák., t.j., že už bol za trestný čin odsúdený, prihliadajúc na predchádzajúce odsúdenia obžalovaného, s výnimkou odsúdenia uvedeného v odpise registra trestov pod č. 20, ktoré je súčasťou skutkovej vety a zároveň aj okolnosťou podmieňujúcou použitie vyššej trestnej sadzby (ust. § 289 ods. 3 písm. a) Tr. zák.). Ich pomer bol teda 1:1, pričom podľa § 38 ods. 2 Tr. zák. krajský súd prihliadol aj na mieru ich závažnosti, keď poľahčujúca okolnosť vyznievala nezanedbateľne v prospech obžalovaného, avšak oproti tomu priťažujúca okolnosť vyznievala podstatne výraznejšie v jeho neprospech.

Súčasne bolo potrebné prihliadnuť aj na ust. § 39 ods. 5 Tr. zák., podľa ktorého pri vyhlásení o vine obžalovaného na hlavnom pojednávaní, môže byť, za splnenia ostatných zákonných podmienok, eventuálne mimoriadne znížený trest o jednu tretinu pod dolnú hranicu zákonom ustanovenej trestnej sadzby, hoci ho krajský súd priamo vo výroku pri ukladaní trestu neaplikoval.

V neprospech obžalovaného možno hodnotiť skutočnosť, že tento úmyselný trestný čin spáchal v skúšobnej dobe podmiennečného odsúdenia za rovnakú trestnú činnosť, teda v tomto prípade išlo u neho o tzv. špeciálnu recidívu, čo zároveň preukazuje, že si dostatočne nevážil dobrodenie zákona, ktoré bolo u neho aplikované v predchádzajúcej trestnej veci. Navyiac z odpisu registra trestov vyplýva, že obžalovaný už bol celkovo 21-krát trestaný pre rôznu úmyselnú trestnú činnosť, teda ide o osobu s bohatou kriminálnou minulosťou. Okrem toho v jeho neprospech vyznieva miera jeho ovplyvnenia návykovou látkou a to metamfetamínom, vzhľadom na zistenú koncentráciu v krvi, ktorá dosahovala skoro 3-násobok minimálnej hodnoty (150 mg/ml).

Po komplexnom zhodnotení vyššie uvedených skutočností a okolností krajský súd uložil obžalovanému najprísnejší druh trestu v druhej štvrtine zákonom ustanovenej trestnej sadzby, ktorá predstavovala 0 – 2 roky, a to trest odňatia slobody vo výmere 8 mesiacov. Keďže prípadný podmiennečný odklad výkonu tohto trestu vylučovalo ust. § 49 ods. 2 Tr. zák., obžalovaného na výkon tohto trestu zaradil do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia, nakoľko bol v posledných 10 rokoch pred spáchaním trestného činu vo výkone trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený za úmyselný trestný čin.

Trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu vo výmere 6 rokov, t.j. nad dolnou hranicou zvýšenej trestnej sadzby, ktorý bol obžalovanému taktiež uložený, považoval odvolací súd nielen za zákonný a primeraný, ale aj za spravodlivý. Uložené tresty majú okrem iného pôsobiť odradzujúco aj na ostatných členov spoločnosti (tzv. generálna prevencia), a práve z tohto dôvodu, prihliadajúc na povahu trestnej činnosti, ktorá sa týka vedenia motorových vozidiel v stave vylučujúcim spôsobilosť pod vplyvom návykových látok, bolo uloženie tohto druhu trestu v danej výmere nevyhnutné.

Uloženie alternatívneho druhu trestu a to trestu domáceho väzenia, berúc do úvahy všetky vyššie uvedené skutočnosti a okolnosti vyznievajúce v neprospech obžalovaného, by však nebolo v súlade so zákonom, naopak bolo by neprimerane mierne predovšetkým vzhľadom na osobu obžalovaného, ktorému v páchaní ďalšej úmyselnej trestnej činnosti nezabránili ani predtým viackrát uložené rôzne druhy trestov, vrátane alternatívnych, ale aj najprísnejších nepodmiennečných trestov odňatia slobody, a to napriek tomu, že ich riadne vykonal. Pokiaľ ide o starostlivosť obžalovaného o jeho 9 ročného syna, odvolací súd sa stotožnil s odvolacími námietkami, na ktoré v tomto smere poukázal okresný prokurátor. Takto uložené tresty popri sebe obsahujú v dostatočnom rozsahu prvok represie, ako aj prvky generálnej a individuálnej prevencie, zároveň postačujú na zabezpečenie dosiahnutia účelu trestu v zmysle ust. § 34 ods. 1 Tr. zák. a zodpovedajú aj všetkým ďalším zákonným ustanoveniam Trestného zákona, ktoré upravujú zásady pre ukladanie trestov. Okrem toho bude ochranu spoločnosti zabezpečovať aj výkon uloženého ochranného protitoxikomanického ústavného liečenia.

Krajský súd, po preskúmaní zákonnosti a odôvodnenosti napadnutého výroku o treste, z vyššie uvedených dôvodov o odvolaní okresného prokurátora, považujúc ho za dôvodné, rozhodol sám tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti rozsudku.

Toto rozhodnutie bolo prijaté pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.